

Tot mirant per la

Xavier Solé Salvat

Tot mirant per la finestra

I

Juguen amb la llum
que entra per la finestra
paraules i silencis
mentre parlen
d'alegries vençudes
i del buit
que omple la cambra.

II

La tarda de desembre
ràpida desapareix
de puntetes
darrere una línia
irregular
de vermellor.
Els arbres només són
un rastre
de la memòria del passat.

III

On arriba la vista
les muntanyes jauen
adormides
sobre un llit de quietud
sense saber
quan despertaran.
No fem pas soroll.

IV

De darrere els mateixos vidres
diferents llums
diferents ombres
canvien els colors
canvien els paisatges.
La finestra és un calendari
que no sap comptar els dies.

Secrets

Cap gest és capaç
de profanar el trenc de l'alba.
Asseguts damunt de la bassa
amb els peus dins de l'aigua
compartim els secrets
que descobrim de la vida
i observem els núvols
de formes tan diverses
deixant anar paraules
mai abans pronunciades
despertant les emocions
encara endormiscades.
A baix del pou
l'aigua és argentada
i la lluna, distant, s'hi emmiralla.

finestra. Secrets



Tot mirant per la finestra. Secrets. Il·lustració de Núria Domingo Gallego.